

Протокол

гр. София, 14.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1110** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Жалбоподателят - Е. М.: редовно призван, не се явява, представлява се от адвокат С. П., с пълномощно на лист 9 по делото.

Ответникът - директор на Дирекция „Миграция“ при МВР: редовно призван, не се явява, представлява се от юрисконсулт Л. П., с пълномощно на лист 11 по делото и днес представено, както и от юрисконсулт В. Т., с пълномощно, представено в днешното съдебно заседание

Софийска градска прокуратура: редовно призвана, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка ведно с приложените към нея доказателства.

Адвокат П.: Поддържам изцяло жалбата и направените с нея доказателствени искания за представяне на разпоредително писмо от 18.09.2017 г. Моля да приемете представените с жалбата писмени доказателства. Не възразявам да се приеме административната преписка. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Юрисконсулт П. и юрисконсулт Т. (заедно и поотделно): Оспорваме жалбата. Административната преписка е представена в цялост и моля да бъде приета. Не възразяваме да се приемат доказателствата, представени с жалбата. В случай, че жалбоподателят държи на доказателственото си искане, моля да ни бъде дадена възможност да представим разпоредително писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р – 22191 от 18.09.2017 г., тъй като сме пропуснали указаното от съда. На 17.01.2023 г. на посочения имейл адрес е изпратена процесната заповед, видно от приложеното на лист 14 по делото съобщение. Нямаме искания по доказателствата и няма да соча такива.

Адвокат П.: Не държа на представяне на разпоредителното писмо от 18.09.2017 г., което сме поискали за пълнота на преписката, тъй като същото е цитирано в самата заповед. Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат П.: Моля да уважите искането ни в жалбата относно обжалвания административен акт. Подробните ни съображения за това са изложени в самата жалба и няма да ги преповтарям. Административният орган има виновно поведение, за което в други условия и в друга страна би понесъл съответната отговорност и може би наказание за това си бездействие – непроизнасянето в срок и нарушаването на закона. В конкретния случай това не е така. Освен всичко което сме изложили, са констатирани някакви неща, без никаква, конкретика кое лице са проверявали, как точно са го проверявали, какво точно е проверено, кой точно е установил тази информация. Налице е едно неправилно тълкуване на закона с оглед понятието

„осигурено жилище“. Ето защо моля да бъде уважена жалбата, както е подадена от нас.

Юрисконсулт Т.: Моля да имате предвид, че подаденото заявление, във връзка с което е постановен отказът, е подадено в българско консулство, но не по общата процедура по чл. 25, ал. 1, т. 1, а по изключение. Това е една процедура, изключителна, във връзка с чл. 11, ал. 5 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ. Тази процедура по изключение предвижда получаване на постоянно пребиваване на лица от български произход тогава, когато те нямат виза „Д“, защото в общия случай се изисква виза „Д“. В случая тази виза „Д“ не се изисква поради определени съображения предвидени в Правилника, едно от които и на което жалбоподателят се позовава, а именно, че жалбоподателят е уседнал на територията на страната и че има сключен трудов договор поради тази причина не може да отиде извън територията на страната и да вземе тази виза „Д“. Формално, подчертавам формално, обстоятелствата, че жалбоподателят има сключен трудов договор са налице регистрирани в Национална агенция за приходите. В конкретния случай изследвани изцяло обстоятелствата, водят до извода, че лицето не е установено трайно на територията на Република България. Той има, видно от справките приложени по преписката от Граничен контрол, има броени пъти влизания на територията на страна. Това от своя страна води до извода, освен, че не е уседнал, но и не може да изпълнява задълженията си трудово правоотношение, защото по трудов договор местоработата указана в този договор е именно [населено място], той не може да изпълни тези задължения. Тоест тези документи са представени формално, за да отговори на изискванията на чл. 11, ал. 5 от ППЗЧРБ. След проверката направена на адрес, както и от всички обстоятелства по случая, се установява, че чужденецът не пребивава на адреса, никой от жителите на този вход на [улица] не са виждали чужденци, не познават лицето. Това се установява и от декларацията, която е подписана от лице, което въобще не е собственик на този адрес. Да, декларацията е подписана от друго лице, но данните, които са посочени в заявлението за пребиваване като адрес на пребиваване, са посочени от чужденеца. Той е заявил именно тези данни за адрес, които се явяват неверни. В този смисъл считам, че от материална и правна гледна точка органът е изпълнил хипотезите на разпоредбите на чл. 26 вр. чл. 10, ал. 3, защото е доказано, че не е живял там. Той дори няма как да изпълнява трудовите задължения по месторабота С., тъй като той въобще не пребивава на територията на страната. Декларацията, която е представил, е от лице, което не е собственик. Искам да подчертая, че това не е изолиран случай, а една поредица от случаи на лица с български произход, които представят такива фиктивни адреси. В тази връзка, за да бъде изпълнено условието на чл. 11 от ППЗЧРБ, за да не върви по общата процедура, ако това е изключение, то той трябва да е ангажиран на територията на страната, да е уседнал тук, поради което да не се изисква тази виза „Д“, и на база на българския си произход и трудовия си договор да получи право на постоянно пребиваване. Да, доказан е българският произход на лицето, но нито е доказана уседналостта, нито че изпълнява задълженията по трудовия си договор, нито че живее на адреса. В тази връзка и съвкупно проверените обстоятелства водят до извода, че наистина данните, които жалбоподателят сочи конкретно за адреса, са неверни. Това е основание за постановяване на този отказ. Искам да отбележа, че няма пречки лицето да кандидатства отново по общия ред, като представи документи с вярно съдържание и да му бъде предоставено постоянно пребиваване. Към момента,

при тези документи, които са представени, не водят до такъв изход. Претендирам присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Юрисконсулт П.: Присъединявам се към казаното от колегата Т..

Реплика на адвокат П.: Относно проверката – същата е направена шест месеца след подаване на заявлението. Проверката се прави в двумесечен срок. Дори да приемем още два месеца, то това са четири месеца. Проверката е назначена след шест месеца. В самата проверка се казва, че от живущите във входа няма нито едно конкретно лице, което да удостовери, че лицето живее на адреса, че познава доверителя ми. Относно представена му е декларация: на човека са му дали тази декларация, която той е представил, той се е доверил. Към тази декларация той няма отношение, той няма как да знае дали е написаното в тази декларация с вярно или с невярно съдържание. Трудовият договор е проверен шест месеца след заявлението. Напълно възможно е да има промяна. Такава справка и към момента не е правена от административния орган. Претендирам присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение.

Реплика на юрисконсулт Т.: В преписката се съдържа писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), което подкрепя казаното от мен, че на определени адреси, сред които и този на [улица], на който жалбоподателят твърди, че пребивава, са регистрирани сто и девет лица, т.е. този адрес се използва именно за тези цели, без реално на този адрес да живеят чужденци. Тази проверка е инициирана именно във връзка с информацията, съдържаща се в писмото на ДАНС. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:47 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: